

תיקון הדבש

חקדמה

לחסד ורחמים צריך להיכנס פנימה לשרשי הדין ושם להפוך אותו. ממש כמו מרגל שלובש בגדי ריגול ונכנס לתוככי האוייב ושם משנה את הנתונים לטובת בני עמו.

כך גם הדינים – בשורשם הם חסדים גמורים, שהרי המילה 'גבורה' שהיא שורש הדין, עולה בגימטריא כמניין שלש פעמים 'חסד'! אך כשהדין לא ממותק, הוא מגיע בצורה לא נעימה בכלל...

לכן צריך משהו שנראה כמו דין, ומוגדר כדין, והוא מגיע לשורש ומתהפך למתיקות נפלאה.

אגב, זה עניין השופר בראש השנה, כמו שכתב ה'בן איש חי' שכל אותיות השופר מרמזות על דינים, אך כשהוא מגיע למעלה ביום ראש השנה – הוא הופך את הכל לחסד וגורם לנו לשנה טובה ומתוקה.

גם ה'דבש' בשורשו הוא דין! אך יש בו כח להפוך כל דין לחסד, כל מר למתוק, ואפילו בריה מתבטלת בו כנודע! וכיון שנזכר בכוונות השופר בדברי רבינו האריז"ל, יש בו כדי ללמדנו שביום זה שמכונה 'יום תרועה' אפשר להשתמש בדבש כדי למתק כל דין.

ישתבח המאציל ויתעלה הבורא הוא היוצר העושה כל נעשה. אשר זיכנו להיוולד לעם הקודש, וגי סימנים באומה זו: ביישנים רחמנים וגומלי חסדים.

ולשם מה נצרכת התזכורת הזו? מאחר ולא מזמן פנה אלי אחד מהמיוחדים שביהודים הסובבים אותנו, וממתפללי בית הכנסת בקהילתנו הקדושה, ואמר שמר לו מר על הצרות והקשיים שעוברים האחים והאחיות שלנו, ורצונו עז להמתיק את חיייהם, אך לתת לכל אחד את ישועתו כרגע נבצר ממנו, אך להמתיק במשהו את ההתמודדות בהחלט אפשר, ולכן ביקש לקנות דבש לחלק לחברים, למתפללים, ללומדים ולכל המסתופפים.

בקשה אחת היתה בפיו: לא להזכרני כלל! אפילו לא ברמז! רצונו – כבודו, אך בשמיים יודעים בהחלט, ונברכו בכל לב שיזכה לכל מילי דמיטב, אמן.

ומעתה, כבר יש דבש שהגיע באהבת ישראל עצומה, רק צריך להכניס לו מימד רוחני נוסף שימתיק את הדינים בראש השנה.

כלל ידוע הוא: "אין הדין מתמתק אלא בשורשו" וביאורו בצורה פשטית: שכדי להפוך את הדין

1 נקודתא וכו'. ובשו"ת הרשב"א ח"א סי' פ וסי' קעא, ובשו"ע יו"ד סי' פד ס"ב, ובש"ך שם סקל"ז. ובשו"ע סי' פא ס"ח. ועיל"ע בשו"ת הרדב"ז ח"ב סי' תרצב, וברבינו יונה עמ"ס ברכות דל"א. ודו"ק.

1 עי' בספה"ק 'מאורי אור' בערך 'דבש' ובמ"ש ב'אייר נתיב' ודו"ק.

2 המו"מ בפוסקים בדבר זה נודע, ועי' בגמ' במס' בב"ב ד"ג ע"ב בד"ה: 'והיה

טרם שניגש לעניין נקדים שני דברים: **האחד**, שכל מה שנעשה היום הוא מכח האהבת ישראל הגדולה שקיימת בבני הקהילה הקדושה, תחילת הדברים הוזכרו לעיל באותו אדם מיוחד שנמצא בינינו, דרך כל מי שתמיד מתעניינים איך אפשר לתמוך בנזקקים, חולים, חלשים וכו' וכלה בכל מי שתמיד בודקים איך לרומם את המצב הרוחני של עם ישראל בנעימות מתוך אהבת ישראל ענקית.

דבר **שני**, כל מה שאנחנו עושים כאן, נעשה מכח התורה הקדושה! לכן ייחדנו לתיקון הזה סיום של תורה שבכתב – כל התנ"ך, עם תורה שבעל פה – סיום ששה סדרי משנה! לומר שאין שום כח אחר בעולם חוץ מהתורה הקדושה ואהבת ישראל אמיתית!

לאור האמור, התפללנו לה' יתברך שיעזרנו, ולאחר התייעצות עם החברים, החלטנו להוסיף מימד רוחני נפלא לחלוקת הדבש, לערוך בשעה נפלאה של אחר חצות לאחר סליחות מעומק הלב, ולאחר לימוד תורה בחבורה, שבחיבור כל הדברים יחד בטוחני שבעז"ה יהיה לדבש הזה סגולות יקרות מאוד לכל מי שיימצא אצלו או יאכל ממנו וכד'.

ויהי רצון שיתקבלו הדברים לפני שוכן מעונה, ויראה את טוהר לבבנו ורצוננו הטוב לעשות אך טוב בעם ישראל הקדושים, ויגזור

ידוע שנהגו אבותינו לאכול 'תפוח בדבש'³ בליל ר"ה, וסימן נתנו שתהיה שנה מתוקה! רק יש שנהגו לא לומר 'כדבש' כדי שלא להזכיר את מה שמורה על הדינים, שצבעו זהב וכו' אך עוד נודע כי אף שהחסד טוב הוא, מכל מקום הגבורות הממותקות טובות יותר! ומעתה, אם נמתק את גבורות הדבש – הרי לנו מתיקות מעודנת ומעולה, שיש בכוחה להמתיק את כל העניינים בעזרת ה' יתברך!

לפיכך נתעוררנו בחסדי שמים מרובים, לעשות יחדיו בשעת רצון זו לימוד קצר ותפילה על הדבש ויתמתקו כל הדינים והגבורות, ובפרט בעת אוכלנו מהדבש הזה בראש השנה הבעל"ט נזכה לישועות למעלה מדרך הטבע ולמיתוק כל הגבורות והדינים בכלל ובפרט, וה' הטוב יגמור בעדנו, ויעזרנו על דבר כבוד שמו כי לתקן שלחנו לעולם הזה ולא לקלקל חלילה, ואוהב הוא את בניו ועמו ויעזרנו למשוך ישועות גדולות בכח הלימוד, התפילה, והקהל הקדוש!

תחילה נאמר פסוקים ומאמרי חז"ל המדברים בעניין הדבש, והכח הסגולי שיש בתורה הקדושה בנביאים ובכתובים הם שיפעלו את הפעולה הנצרכת, שהרי כוונתנו לשמיים וה' יגמור בעדנו ולא ימנע טוב להולכים בתמים.

³ עי' ב'טור' והוב"ד ברמ"א סימן תקפג ס"א.

שלשים ושתיים פסוקים המדברים מעניין הדבש בתנ"ך, כמניין 'לבי' לרפא כל תחלואי הלב ושייפתח לבנו בתורה הקדושה בקש לה' יתברך בדביקה וחשיקה וחפיצה, אמן:

תורה:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם כֵּן אֶפֹּא זֹאת עֲשׂוּ קָחוּ מִזִּמְרַת הָאָרֶץ בְּכֻלֵּיכֶם וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מִנְּחָה מֵעֵט צְרִי וּמֵעֵט דָּבֵשׁ נְכֹאת וְלֹט בְּטָנִים וּשְׂקָדִים

וְאָרְדַּ לְהַצִּילוּ מִיַּד מִצְרִים וְלִהְעֲלֹתוּ מִן הָאָרֶץ הַהִוא אֶל אֶרֶץ טוֹבָה וְרַחֲבָה אֶל אֶרֶץ זֵבֶת חֶלֶב וּדְבֵשׁ אֶל מְקוֹם הַפְּנֵעֵנִי וְהַחֲתִי וְהָאֲמָרִי וְהַפְּרָזִי וְהַחֲיוֹי וְהַיְבוּסִי

וְהִיָּה כִּי יִבְיָאֵד יְהוָה אֶל אֶרֶץ הַפְּנֵעֵנִי וְהַחֲתִי וְהָאֲמָרִי וְהַחֲיוֹי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתָּיִךְ לֵתֶת לְךָ אֶרֶץ זֵבֶת חֶלֶב וּדְבֵשׁ וְעַבְדָּתְךָ אֶת הָעַבְדָּה הַזֹּאת בַּחֲדָשׁ הַזֶּה:

כָּל הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה לֹא תַעֲשֶׂה חֲמֵץ כִּי כָל שֶׂאֵר וְכָל דְּבֵשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לַיהוָה

וְאָמַר לְכֶם אַתֶּם תִּירְשׁוּ אֶת אֲדָמְתֶם וְאֲנִי אֲתַנְּנָה לְכֶם לְרִשְׁתָּ אֶתֶּה אֶרֶץ זֵבֶת חֶלֶב וּדְבֵשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים

וַיִּסְפְּרוּ לוֹ וַיֹּאמְרוּ בְּאֵנוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּנוּ וְגַם זֵבֶת חֶלֶב וּדְבֵשׁ הוּא וְזֶה פְרִיָּהּ

וְכַתְּבֶתְךָ עֲלֵיהֶן אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּעֶבְרֵךְ לְמַעַן אֲשֶׁר תִּבְאֵ אֶל

על כל עם ישראל שנה מתוקה ומבורכת שנת גאולה וישועות למעלה מדרך הטבע לכולנו, אמן!

סדר התיקון:

תחילה אנחנו מקבלים עלינו מצוות עשה של התשובה ושבים לה' יתברך בכל לב, ואומרים: חטאנו עוינו פשענו ומתחרטים על כך מכל לבנו ומקבלים עלינו לשוב לה' יתברך ולא לעשות זאת לעולם, אלא רק הטוב והישר בעיני ה' יתברך, אמן.

עוד הרינו מקבלים עלינו מצוות עשה של 'ואהבת לרעך כמוך' והרינו אוהבים בכל לבנו כל בר ישראל, גדול או קטן, שומר תורה ומצוות או תינוק שנשבה, והרינו מסירים מלבנו כל קטרוג או דין או דיבור רע וראיית אוון או עמל בכל יהודי, והרינו יודעים שכל היהודים שבעולם הם בניו אוהביו של מקום ויש בהם חלק אלויה ממעל שמחיה אותם, וינקודת היהודי שבהם לעולם לא כבתה, וכל מה שחלילה נפלו לחטאים עוונות או פשעים הכל מחמת הגלות הארוכה והמרה והערבוב בין הגויים בעולם שגרמו לנו ללמוד ממעשיהם הרעים, וברגע קט שיסור מסווה העוורון הרוחני מעל עיניהם כולם ירוצו לה' יתברך בכל לב ויעשו רצונו בשלימות ואהבה, והרינו מבקשים שבקרוב נזכה ליזמלאה הארץ דעה את יי כמים לים מכסים' אמן!

הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ
אֶרֶץ זֵבֶת חֶלֶב וְדָבֵשׁ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לֵאמֹר

וְרַכְבְּהוּ עַל בְּמַתֵּי אֶרֶץ וַיֹּאכַל
תַּנּוּבֶת שָׂדֵי וַיִּנְקְהוּ דָבֵשׁ מִסַּלַּע
וְשֶׁמֶן מִחֲמַלְמִישׁ צוּר

נְבִיאִים:

וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֲנָשֵׁי הָעִיר בִּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי בְּטָרִם לְבֹא הַחֲרוֹסָה מִה
מִתּוֹק מִדָּבֵשׁ וּמֵה עֵז מֵאֵרִי וַיֹּאמְרוּ
לָהֶם לֹא־לֹא חֲרוֹשְׁתֶּם בַּעֲגֻלְתֵּי לֹא
מִצְאָתֶם חִידָתֵי

וְכָל הָאָרֶץ בָּאוּ בַיַּעַר וַיְהִי דָבֵשׁ עַל
פְּנֵי הַשָּׂדֶה

וַיּוֹנְתָן לֹא שָׁמַע בְּהַשְּׁבִיעַ אֲבִיו אֶת
הָעַם וַיִּשְׁלַח אֶת קֶצֶה הַמַּטָּה אֲשֶׁר
בְּיָדוֹ וַיִּטְבֵּל אוֹתָהּ בַּיַּעַר הַדָּבֵשׁ
וַיִּשָּׁב יָדוֹ אֶל פִּיו וַתֹּארְנֶה עֵינָיו

וַיֹּאמְרוּ יוֹנְתָן עֹכֵר אֲבִי אֶת הָאָרֶץ
רְאוּ נָא כִּי אֲרוּ עֵינָי כִּי טַעַמְתִּי מֵעֵט
דָּבֵשׁ הַזֶּה:

וְדָבֵשׁ וְחֲמָאָה וְצֹאן וּשְׁפּוֹת בָּקָר
הִגִּישׁוּ לְדוֹד וְלָעַם אֲשֶׁר אִתּוֹ לֶאֱכֹל
כִּי אָמְרוּ הָעַם רָעַב וְעִיף וְצָמָא
בַּמִּדְבָּר

וְלִקְחַתָּ בְּיָדְךָ עֶשְׂרֵה לַחֵם וְנִקְדִּים
וּבִקְבֵק בְּדָבֵשׁ וּבָאֵת אֵלָיו הוּא יִגִּיד
לְךָ מִה יִהְיֶה לְנֹעַר

חֲמָאָה וְדָבֵשׁ יֹאכַל לְדַעְתּוֹ מְאוֹס
בָּרַע וּבַחֹר בְּטוֹב

וְהָיָה מֵרֵב עֲשׂוֹת חֶלֶב יֹאכַל חֲמָאָה
כִּי חֲמָאָה וְדָבֵשׁ יֹאכַל כָּל הַנוֹתֵר
בְּקֶרֶב הָאָרֶץ

לְמַעַן הַקִּים אֶת הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבּוֹתֵיכֶם לֵתֵת לָהֶם
אֶרֶץ זֵבֶת חֶלֶב וְדָבֵשׁ בִּיּוֹם הַזֶּה
וְאֵעַן וְאָמַר אֲמֵן יְהוָה

וַיֹּאמְרוּ אֵלָי בֶּן אָדָם בְּטִנְךָ תֹּאכַל
וּמַעֲיֵךְ תִּמְלֵא אֶת הַמְּגִלָּה הַזֹּאת
אֲשֶׁר אָנֹכִי נָתַן אֵלֶיךָ וְאֹכְלָהּ וְתֵהִי
בְּפִי כְּדָבֵשׁ לְמִתּוֹק

וְתַעֲדֵי זֶהָב וְכֶסֶף וּמִלְבוּשֵׁיךָ שֵׁשׁ
וּמְשִׁי וְרִקְמָה סִלְתָּ וְדָבֵשׁ וְשֶׁמֶן
אֲכַלְתָּ וְתִיפִי בְּמֵאֵד מֵאֵד וְתִצְלַחִי
לְמַלּוּכָה

וְלַחֲמִי אֲשֶׁר נָתַתִּי לְךָ סִלְתָּ וְשֶׁמֶן
וְדָבֵשׁ הֶאֱכַלְתִּיךָ וּנְתַתִּיהוּ לְפִנְיָהֶם
לְרִיחַ נִיחַח וַיְהִי נָאִם אֲדָנִי יי
(אלוהים)

בִּיּוֹם הַהוּא נִשְׂאָתִי יָדֵי לָהֶם
לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶל אֶרֶץ
אֲשֶׁר תִּרְתִּי לָהֶם זֵבֶת חֶלֶב וְדָבֵשׁ
צְבִי הִיא לְכָל הָאֲרָצוֹת:

וְגַם אָנֹכִי נִשְׂאָתִי יָדֵי לָהֶם בַּמִּדְבָּר
לְבַלְתִּי הֵבִיא אוֹתָם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נָתַתִּי זֵבֶת חֶלֶב וְדָבֵשׁ צְבִי הִיא לְכָל
הָאֲרָצוֹת:

יְהוּדָה וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הֵמָּה רִכְלִיךָ
בַּחֲטִי מִנִּית וּפְנֵג וְדָבֵשׁ וְשֶׁמֶן וְצִרִי
נָתַנּוּ מֵעֶרְבֶךָ

כְּתוּבִים:

הַנְּחַמְדִּים מִזֶּהָב וּמִפָּז רָב

וּמִתּוֹקִים מִדָּבֵשׁ וְנֹפֶת צוּפִים

וַיֹּאכְלִיֶהוּ מִחֶלֶב חֹטֵה וּמִצּוּר דָּבֵשׁ
אֲשֶׁבִיעֶךָ

מִה נִמְלְצוּ לַחֲכִי אֲמַרְתֶּךָ מִדָּבֵשׁ
לְפִי

צוּף דָּבֵשׁ אֲמַרִי נַעַם מִתּוֹק לְנַפְשׁ
וּמִרְפָּא לְעַצְם

אֲכַל בְּנֵי דָבֵשׁ כִּי טוֹב וְנֹפֶת מִתּוֹק
עַל חֶפֶךָ

דָּבֵשׁ מִצְאָתָא אֲכַל דִּיךָ פֶּן תִּשְׁבַּעֲנוּ
וְהִקְאֲתוּ

רבי שמעון אומר, אם הטעה לשבח, מקדשת: (קידושין פ"ב מ"ב)

זה בא בחביתו של יין וזה בא בכדו של דבש. נסדקה חבית של דבש, ושפך זה את יינו והציל את הדבש לתוכו, אין לו אלא שכרו. ואם אמר, אציל את שלך ואתה נותן לי דמי שלי, חיב לתן לו (בב"ק פ"י מ"ד)

מכר בור, מכר מימיו. מכר כורת, מכר דבורים. מכר שובך, מכר יונים. הלוקח פרות שובך מחברו, מפריח ברכה ראשונה. פרות כורת, נוטל שלשה נחילין ומסרס. חלות דבש, מניח שתי חלות. זיתים לקץ, מניח שתי גרופיות (בב"ב פ"ה מ"ג)

שבועה שלא אשתה ושתה משקין הרבה, אינו חיב אלא אחת. שבועה שלא אשתה יין ושמן ודבש ושתה, חיב על כל אחת ואחת (שבועות פ"ג מ"ג)

אלו מתרין באכילה. חלב שחלבו גוי וישראל רואהו. והדבש. והדבדבניות אף על פי שמנטפין, אין בהם משום הכשר משקה. (ע"ז פ"ב מ"ז)

כל הנצוק, טהור, חוץ מדבש הזיפין והצפחת. בית שמאי אומרים, אף המקפה של גריסין ושל פול, מפני שהיא סולדת לאחריה (מכשירין פ"ה מ"ט)

שבעה משקין הן. הטל והמים, היין והשמן, והדס, והחלב, ודבש דבורים. דבש צרעים, טהור, ומתור באכילה (מכשירין פ"ו מ"ד)

אכל דבש הרבות לא טוב וחקר כבדם כבוד

אל ירא בפלגות נהרי נחלי דבש וחמאה

נפת תטפנה שפתותיך פלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתיך כריח לבנון

וכפרץ הדבר הרבו בני ישראל ראשית דגן תירוש ויצהר ודבש וכל תבואת שדה ומעשר הכל לרוב הביאו

משנה

נפל לתוכו דבש ותבלין והשביחו, השבח לפי חשבון. דגים שנתבשלו עם הקפלוטות של מעשר שני והשביחו, השבח לפי חשבון. (מע"ש פ"ב מ"א)

חלות דבש שרסקן מערב שבת ויצאו מעצמן, אסורין. ורבי אליעזר מתיר (שבת פכ"ב מ"א)

הנודר מן היין, מתר ביין תפוחים. מן השמן, מתר בשמן שמשמין. מן הדבש, מתר בדבש תמרים. מן החמץ, מתר בחמץ סתוניות. מן הפרשין, מתר בקפלוטות. מן הירק, מתר בירקות השדה, מפני שהוא שם לואי (נדרים פ"ו מ"ט)

התקדשי לי בכוס זה של יין, ונמצא של דבש. של דבש, ונמצא של יין. בדינך זה של כסף, ונמצא של זהב. של זהב, ונמצא של כסף. על מנת שאני עשיר, ונמצא עני. עני, ונמצא עשיר, אינה מקדשת.

זוּד"ק:

בְּכֹלֵא אַחִיד, דְּכָתִיב, עַץ חַיִּים הִיא
לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְגו' (ח"ג ריש פ' קרח)

תָּא חֲזִי, מַלְיָן דְּאֹרִייתָא קְדִישִׁין
אִינוּן, עֲלָאִין אִינוּן, מְתִיקִין אִינוּן.
כְּמָה דְּכָתִיב, הִנְחַמְדִּים מְזֶהָב
וּמִפְּזָ רַב וּמְתוּקִים מְדַבֵּשׁ וְגו'. מֵאֵן
דְּאַשְׁתַּדַּל בְּאֹרִייתָא, כְּאֵלוּ קָאִים
כָּל יוֹמָא עַל טוֹרָא דְּסִינֵי וְקָבִיל
אֹרִייתָא. הִדָּא הוּא דְּכָתִיב, הַיּוֹם
הַזֶּה נְהִייתָ לְעַם (ח"ג פ' חקת)

אֲשֵׁלִים מַלְיָן יְקָרִין אֲלֵינוּ, דְּעֲלִיִּהוּ
אֲתָמֵר, הִנְחַמְדִּים מְזֶהָב וּמִפְּזָ רַב
וּמְתוּקִים מְדַבֵּשׁ וְנוֹפֶת צוֹפִים (ח"ג
דרע"ח)

לֹא יָדְעוּ מַה הוּא, דְּנַחֲתִית לֹון
קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא מִן דְּאִיהוּ כְּזָרַע
גַּד חוּר, וְעֵינֵינוּ פְּעִין הַבְּדֹלַח (שם),
דְּאִיהוּ חוּר מְסֻטְרָא דִּימִינָא,
וְטַעְמוֹ כְּצַפִּיחִית בְּדַבֵּשׁ מְסֻטְרָא
דְּשְׁמָאֲלָא (תקו"ז ת"י יט דמ"א ע"ב)

דְּאִיהוּ הוּא אֲתַדְמִיָּן לֹון בְּדַמּוּת
סָבָא, וְאֲתָמֵר בָּהּ (נ"א ביה)
וְיִנְיָקָהּ דְּבִשׁ מְסַלַּע וְשִׁמֹן
מִחֻלְמִישׁ צוּר, אֲבָל לְאֲלֵינוּ דְּתַלְיִין
מִנְיָה וּמְשַׁכְּנִיתִיהָ לֹא אֲשַׁתְּנִי
לְעוֹלָם (תקו"ז ת"י כו דע"ב)

וּמְסֻטְרָא דִּימִינָא וְשְׁמָאֲלָא אֲתָמֵר
בְּכָל נַחֲלִין דְּתַלְיִין מִנְיָה, נְהָרִי
נַחֲלִי דְּבִשׁ וְחֻמְאָה, וְנַחֲלִי עֲדִנְיָדָּא
נְהָר דְּנַפִּיק מְעַדוּ, דְּאֲתָמֵר בִּיה
וְנְהָר יוֹצֵא מְעַדוּ, וְהֵאֵי אִיהוּ עֲדוּ
דְּעֵין לֹא רָאֲתָה אֱלֹהִי'ם וְכו' (תקו"ז
ת"י נה דפ"ח)

כַּד יִשְׂרָאֵל מְכַשְׂרִין עוּבְדִיִּיהוּ,
מִהֲפֻכִין דִּינָא לְרַחֲמֵי וְדָא הוּא

וּפְרִיּוּ מְתוּק לְחַפִּי. אֲלֵינוּ מַלְיָן
דְּאֹרִייתָא דְּכָתִיב בָּהּ וּמְתוּקִים
מְדַבֵּשׁ וְנוֹפֶת צוֹפִים. דְּבַר אַחַר
וּפְרִיּוּ מְתוּק לְחַפִּי, אֲלֵינוּ נִשְׁמַתְהוּן
דְּצַדִּיקָא דְּכִלְהוּ אִיבָא דְּעוּבְדוּי
דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא וְקִיָּימֵי עֲמִיהָ
לְעִילָא (ח"א דפ"ה)

וּפְרִיּוּ מְתוּק לְחַפִּי. אֲלֵינוּ מַלְיָן
דְּאֹרִייתָא דְּכָתִיב בָּהּ וּמְתוּקִים
מְדַבֵּשׁ וְנוֹפֶת צוֹפִים. דְּבַר אַחַר
וּפְרִיּוּ מְתוּק לְחַפִּי, אֲלֵינוּ נִשְׁמַתְהוּן
דְּצַדִּיקָא דְּכִלְהוּ אִיבָא דְּעוּבְדוּי
דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא וְקִיָּימֵי עֲמִיהָ
לְעִילָא (ח"א דר"מ ע"ב).

תָּא חֲזִי, ב' אֵילָנִין אִינוּן, חַד
לְעִילָא, וְחַד לְתַתָּא, בְּדָא חִיּוּן,
וּבְדָא מוּתָא. מֵאֵן דְּאַחֲלָף לֹון, גְּרִים
לִיה מוּתָא בְּהֵאֵי עֲלָמָא, וְלִית לִיה
חוּלְקָא בְּהֵאֵי עֲלָמָא. וְעַל דָּא אָמַר
שְׁלֹמֹה, דְּבִשׁ מְצֵאתָ אַכּוּל דִּיךָ וְגו' (ח"ג דקני"ז ע"א)

רַבִּי אָבָא פִּתַח הִנְחַמְדִּים מְזֶהָב
וּמִפְּזָ רַב וּמְתוּקִים מְדַבֵּשׁ וְנוֹפֶת
צוֹפִים. כְּמָה עֲלָאִין פִּתְגָמֵי
אֹרִייתָא, כְּמָה יְקִירִין אִינוּן,
תְּאִיבִין אִינוּן לְעִילָא, תְּאִיבִין אִינוּן
לְכֹלֵא. בְּגִין דְּאִינוּן שְׁמָא קְדִישָׁא.
וְכָל מֵאֵן דְּאַשְׁתַּדַּל בְּאֹרִייתָא,
אֲשַׁתְּזִיב בְּשְׁמָא קְדִישָׁא, וְאֲשַׁתְּזִיב
מִכֹּלֵא, אֲשַׁתְּזִיב בְּעֲלָמָא דִּין,
וְאֲשַׁתְּזִיב בְּעֲלָמָא דְּאֲתִי. תָּא חֲזִי,
כָּל מֵאֵן דְּאַשְׁתַּדַּל בְּאֹרִייתָא, אַחִיד
בְּאֵילָנָא דְּחִיָּי. כִּיּוֹן דְּאַחִיד בִּיה,

מילים שסודם 'דבש':

יאמר את המילים הבאות
בכוונה על דעת היודע⁴ סודם:
דבש, אשה, אב הרחמן, כופר,
רוק.

יהרהר את השמות הקדושים
הבאים: 'שאה', 'פיסקון'.

תפילה לאחר חלימוד!

יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי
אֲבוֹתֵינוּ הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא
הַמְּאַצִּיל הַבוֹרָא הַיוֹצֵר וְהַעוֹשֶׂה
אֲשֶׁר מִלְפָּנֶיךָ דָּבָר לֹא מְכַסֶּה,
שֶׁתְּהִיֶּה הַשְּׁעָה הַזֹּאת שְׂאֵנוּ
מֵעֲתִירִים מִתְפַּלְּלִים מִתְחַנְּנִים
וּמְפַצְּרִים לְפָנֶיךָ שְׁעַת רְצוֹן,
וְתַשְּׁעָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֶל תְּפִלוֹת
עֲבָדֶיךָ וְאִמְהוּתֶיךָ הַרוֹצִים
בְּקִרְבָּתְךָ וּמֵאֲמִינִים בָּךְ וּבִתְוֹרַתְךָ
הַקְּדוּשָׁה, וְתְהִיֶּה הַתּוֹרָה הַזֹּאת
אֲשֶׁר זְכִינוּ בְּחֻסְדֵי שְׁמִים מְרַבִּים

'שאה' שם קדוש מע"ב שמות הקודש,
וסודו גבורה ממותקת, והמידה הגוברת
בו היא הבינה. עי' לרמ"ד ואלו בספר
הליקוטים עמ' תרמ"ו.
'רוק' עולה דבש, ועי' בספר 'פרי עץ חיים'
שער יום הכיפורים פ"ג, מה עניינו.
'כופר' עולה בגימטריא: 'דבש' ועי' בספר
'עץ הדעת טוב' פרשת כי תשא מה סודו.
'אב הרחמן' עולה בגימט: 'דבש' והוא
סוד: "מי כמוך אב הרחמן" ומספר 'אב
הרחמן' הוא 'שו' מאותיות 'שופר' ועם
ה'יד' האוחזת הוא ממתיק ש"ך דינים,
ועי' בספה"ק 'משנת חסידים' מס' ליל
ראש השנה פ"ו, ובספה"ק פע"ח תפילות
ר"ה פ"ו. ודר"ק.

דָּאָמַר לוֹן קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
וַיְנִיקְהוּ דְבֶשׁ מְסַלַע, דְּאֶתְחַבְּרֵן
תְּמַר דְּכֵר וְנוֹקְבָא. וְשָׁמֹן מִחֻלְמִישׁ
צוּר, פּוֹלְהוּ דְרָגִין וְגִדִין שְׁמֹן,
וְאֶפִּילוּ אֶתְר דְּאִיקָרִי צוּר (זו"ח כי
תשא)

האריז"ל (יאמר את זה רק מי

שטהור, השאר – יהרהרו בלבם):

וענין השחיקה והטחיני הזו הוא כי
בתחילה היו הדינין מתחזרים יחד סוד
היודין אשר צבי הויות ע"כ סיג וכדי
למתקן לריך לפררן ולהפרידס כל יו"ד
צפ"ע ולאז הם מתחזרין עס צי יודין
שצלות אי ונעשים טי יודין שהס צגי מ"ן
דמנלפ"ך וזזה נמתקו ונעשו מ"ן שהס
צי אותיות של מנלפ"ך הכלולים צבי
אותיות פ"ר של שופר כנז"ל ונהפכו
מתוקים כטעם הדצש וכנש"ה וטעמו
כלפיחית צדצש והס סוד צי אותיות
הנשחרות שהס ש"ו מן שופר שהס צגי
דצש. (דרוש ז מדרושי ראש השנה").
עכ"ל.

⁴ סודם של מילים אלו שמניינם 'דבש' עי'
בספר 'ארמון על מכונן' בערך מניינו,
ומעט מן האור לפנינו, בתוספת נופך:
'אשה' גימטרייא דבש, ופעמיים 'אשה'
גימטרייא: 612 שזה 'ברית' לרמוז עה"פ:
'דבש מצאת אכול דייך פן תשבענו
והקאתו...' 'אשה' וזה סוד: 'האשה אשר
נתת עמדי' (עי' ברבינו בחיי ויקרא פ"ב
פ"א. ובספר 'קהלת יעקב' ערך 'אש' וערך
'דב').

'פיסקון' בגימטרייא: 'דבש' שהוא שם
הממונה על התורה שנמשלה לדבש עי'
'רשי השמות' לרמ"ז.

לְסִים כָּל הַתְּנִיךְ – עֲשָׂרִים וָאַרְבַּע
כְּתָבֵי הַקֹּדֶשׁ, וְעַמָּם גַּם שֶׁשָּׁה
סִדְרֵי מִשְׁנֵה וּבָזָה נִתְחַבְּרוּ תוֹרָה
שֶׁבְכָתֵב עִם תוֹרָה שֶׁבַע לְפָה,
לְהַרְבּוֹת זְכוּיוֹת עֲצוּמוֹת, וְיִהְיוּ כָּל
שְׁמוֹת הַקֹּדֶשׁ הַיוֹצֵאִים מִרְאשֵׁי
תְבוֹת וְסוֹפֵי תִיבוֹת וְחִלּוּפֵי תִיבוֹת
אֲשֶׁר בְּכוּחָם לְהַמְתִּיק כָּל
הַגְּבוּרוֹת, וְלְהַמְתִּיק הַדְּבֵשׁ בְּשֶׁרֶשׁוֹ
וְלְהַפְּכוֹ לְכֹלִי מַחֲזִיק בְּרִכָּה נִפְלְאָה
לְכָל יְשׁוּעָה, בְּאֲשֶׁר יִדְעֵנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים
וְאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים אֲשֶׁר בְּחֻמְתֶּךָ
הַמְּפֹלָאָה עֲשִׂית אֶרֶץ וְאָדָם עֲלֶיהָ
נִתַּתְּ, וְאַתָּה שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מִמִּצְרַיִם
בְּכוּחַ הַגְּדוֹל וּבִזְרוּעֶךָ הַנְּטוּיָה,
בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים גְּדוֹלִים
וְנוֹרָאִים, וְאַתָּה שֶׁקָּרַעְתָּ לָנוּ אֶת יַם
סוּף וְשִׁקַּעְתָּ צְרִינוּ בְּתוֹכוֹ וְעֲשִׂית
לָנוּ שְׁבִילִים בַּיָּם וְנִפְלְאוֹת בַּיָּם
סוּף, וְאַתָּה שֶׁהוֹרַדְתָּ לָנוּ מִן
מַהֲשָׁמִים וְהֶאֱכַלְתָּנוּ אַרְבָּעִים שָׁנָה
בְּאֶרֶץ צִיָּה וְצַלְמוֹת, וְשִׁמְרַתָּנוּ מִן
הַמַּזִּיקִים בַּמַּדְבָּר, וְהִבַּאתָ אוֹתָנוּ
אֶל אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבֶשׁ וְנִצַּחְתָּ לָנוּ
אֶת שְׁלֹשִׁים וָאֶחָד הַמְּלָכִים
הָאֲדִירִים, וְהִפַּל בְּרַחֲמֶיךָ הָאֵינִי-
סוֹפִיִּים וְעֲצַמְתֶּךָ הָאֲדִירָה. וְעַתָּה
תִּפַּל נָא תִפְלַתָּנוּ לְפָנֶיךָ וּמֵאוֹצֵר
מִתַּנַּת חֲנָם תַּחֲוֹנְנוּ לְהַמְתִּיק לָנוּ
אֶת כָּל הַגְּבוּרוֹת הַיְדוּעוֹת
וְהַנְּסַתְרוֹת הַרוּחָנִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת,
הַקְּדוּמוֹת וְהַחֲדָשׁוֹת, וְנִזְכֶּה לִיְנוֹק
מִשְׁפַּע וּמִתִּיקוֹת הַנְּהַגְתֶּךָ בְּשָׁנָה זוֹ
הַבָּאָה עֲלֵינוּ לְטוֹבָה, וְלִכְּלֹ אֶחָד
וְאֶחָד מֵעַמְדֵי יִשְׂרָאֵל תִּתֵּן דִּי
מִחֲסָרוֹ אֲשֶׁר יַחֲסֹר לוֹ, הַפְּנוּיִים

וְהַפְּנוּיּוֹת יִנְשְׂאוּ בְּנַחַת וְשִׂמְחָה,
הַנְּשׂוֹאִים יִפְקְדוּ בְּזִרְעָא חַיָּא
וְקִימָא בְּנַחַת וְקִדְשָׁה, וְיִזְכּוּ כָּלֶם
לְנַחַת מִלִּדְהֵם וְיוֹצֵאֵי חִלְצֵיהֶם,
וְכָל עַמְדֵי יִשְׂרָאֵל יִזְכּוּ לְשַׁפַּע
פְּרִנְסָה בְּנַחַת בְּלִי בְטוֹל תוֹרָה
וְנִזְק, וְכָלֶם יִהְיוּ בְרִיאִים וְשְׁלָמִים
לְעַבּוּדְתֶךָ יִתְבַּרְךָ, הֵן בְּרִיאוֹת
הַנֶּפֶשׁ וְהַדַּעַת וְהֵן בְּרִיאוֹת הַגּוּף
בְּכָל הָאֵיבָרִים הַגִּידִים וְהַחוּשִׁים
הַרוּחָנִיִּים וְהַגְּשָׁמִיִּים. וְתִפְתַּח לָנוּ
שְׁעָרֵי חֻכְמָה בִּינָה וְדַעַת בְּתוֹרָה
הַקֹּדֶשׁה וְנִזְכֶּה לְבִרְתָּא דְּמִלְכָּא
הִיא הַתְּפִלָּה בְּטַהֲרָה, וְלֵאמֹנָה
שְׁלָמָה בְּדָ וּבְצַדִּיקֵי הָאֱמֶת
הַעוֹבְדִים לְפָנֶיךָ בְּאֱמֶת וּבִתְמִים
וְיִהְיוּ בְּתִינוּ שְׁלוּיִם מִכָּל פֶּחַד
וּבַהֲלָה, וּמִלְאִים בְּשָׁלוֹם וְשִׁלוּהָ
וְתִשְׁרָה הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה
בְּמַעוֹנָנוּ וְלֹא תִהְיֶה מַחְלַקְתָּ קִטְטָה
כְּעַס וּנְבִלָה בְּמַעוֹנָנוּ, וְתוֹלִיכָנוּ
בְּדֶרֶךְ אֱמֶת לְאֱמִיתָה לְעַבַּד אוֹתְךָ
לְבַדְּךָ, וְלֹהֲשִׁלִּים אֶת מַה שֶׁעֲבוּרוֹ
נִשְׁלַחְנוּ לְעוֹלָם הַזֶּה לֹא סִטְיָה
מִדְּרָכֶיךָ הָאֱמֶתִיִּים, וְנִזְכֶּה לְהַרְבּוֹת
כְּבוֹד שָׁמַיִם בְּכָל מַחֲשָׁבָה דְּבוּר
וּמַעֲשָׂה, וְלְהַפִּיץ אֶת אֶרֶץ בְּעוֹלָם
כָּלוּ וְלִצְאָת מִשְׁלוֹם אֶל שְׁלוֹם
תְּמִיד, וְתִשְׁכּוֹן נִשְׁמַתָּנוּ בְּמִנְחוֹת
שְׂאֲנָנוֹת בְּצֶל הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה
לְאַחַר מֵאָה וְעֲשָׂרִים שָׁנָה. וְיִהְיֶה
הַלְמוּד הַזֶּה וְהַתְּפִלָּה הַזֹּאת מוֹסִיפִים
כַּח בְּפִמְלִיאָה שֶׁל מַעֲלָה, וְכָל מִי
שִׁיטֵּעַם מִן הַדְּבֵשׁ הַזֶּה שֶׁהַתְּפִלָּה
עֲלֵינוּ יִזְכֶּה לְכָל הַיְשׁוּעוֹת
וְהַחֲלָחוֹת הַרוּחָנִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת
שֶׁבְּעוֹלָם, לְלֹא נְכוּי מֵהַעוֹלָם הַבָּא

לְכֶם דִּישׁ אֶת בְּצִיר וּבְצִיר יִשְׁיג אֶת
 זָרַע וְאֶכְלֶתֶם לַחֲמֶכֶם לְשִׁבְעַת
 וַיִּשְׁבַּתֶּם לְבִטָּח בְּאַרְצְכֶם וְנִתְּתִי
 שְׁלוֹם בְּאַרְצְךָ וַיִּשְׁכַּבְתֶּם וְאִין מִחְרִיד
 וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רָעָה מִן הָאָרֶץ וְחָרַב
 לֹא תֵעָבֵר בְּאַרְצְכֶם וְרִדְפֶתֶם אֶת
 אֲיִבֵיכֶם וְנִפְלוּ לַפְּנִיכֶם לְחָרַב וְרִדְפוּ
 מִכֶּם חֲמֹשֶׁה מָאָה וַיִּמָּאָה מִכֶּם
 רַבְבָּה יִרְדְּפוּ וְנִפְלוּ אֲיִבֵיכֶם לַפְּנִיכֶם
 לְחָרַב וּפְנִיתִי אֲלֵיכֶם וְהִפְרִיתִי
 אֶתְכֶם וְהִרְבִּיתִי אֶתְכֶם וְהִקִּימִתִּי
 אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְאֶכְלֶתֶם יִשְׁן
 נוֹשָׁן וְיִשְׁן מִפְּנֵי חֵדֶשׁ תּוֹצִיאֻוּ
 וְנִתְּתִי מִשְׁפְּנֵי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא תִגְעַל
 נַפְשֵׁי אֶתְכֶם וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם
 וְהִיִּיתִי לְכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ
 לִי לְעָם, יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמַרְי כִּי וְהִגִּיוּ
 לְבִי לַפְּנֵי יְיָ צָרִי וְגוֹאֲלִי!.

שנה טובה ומבורכת לכל
 קהילת קודש 'היכל המלך'
 ולכל עם ישראל האהובים,
 תודה רבה לכל מי שסייע בכל
 דרך ליציאת התיקון הזה לאור
 עולם!

כִּהְיָא-זֶה, וְכָל דְּבִשׁ אַחַר שְׁנֵעָרַב בּוֹ
 מִן הַדְּבִשׁ הַזֶּה יִהְיוּ בּוֹ אֶת כָּל
 הַסְּגוּלוֹת הַנִּפְלְאוֹת, וְלֹא תִפְסַק
 הַבְּרָכָה מִמֶּנּוּ לְעַד, כִּמְעַשֶׂה
 הַנְּבִיאִים בְּשַׁעֲתָם זְכוֹתָם תִּגַּן
 עָלֵינוּ. שִׁדְעָנוּ שְׂרָצוֹנְךָ הַטּוֹב
 לְהִיטִיב לָנוּ תְּמִיד וְעַל כֵּן נִקְרָאת
 'רְחוּם וְחַנוּן' וּבִרְאֵת הָעוֹלָם הַזֶּה
 שְׁנִפְּרִי מִדּוֹת טוֹבָךָ וְחִסְדְּךָ. אֲנִי יְיָ
 הוֹשִׁיעָה נָא אֲנִי יְיָ הַצְּלִיחָה נָא,
 אֲנִי יְיָ עֲנֵנוּ בַיּוֹם קִרְאָנוּ לְךָ יְיָ קוִינּוּ
 לְךָ יְיָ חִפְּינּוּ לְךָ יְיָ נִיחַל אֶל תַּחֲשֶׁה
 וְתַעֲנֵנוּ, וְלִמְעַנְךָ עֲשֵׂה וְלֹא לִמְעַנֵּנוּ
 וּבַעֲת אֲשֶׁר יִשְׁמַח לְבָנוּ בְּשִׁפְעֶךָ
 הַטּוֹב עָלֵינוּ הִרִי תִשְׁמַח הַשְּׂכִינָה
 בְּכַפִּילָא וְתִקּוּם מַעֲפָרָה וְיִתְרוֹמֵם
 שְׁמֶךָ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְתִזְכֶּה אֶת
 כְּלָנוּ לְרִאוֹת פְּנֵי מִשִּׁיחַ צְדָקְנוּ
 בְּמַהֲרָה וְאַרְמוֹן עַל מִשְׁפָּטוֹ יִשָּׁב,
 וְדוֹד עַבְדְּךָ נְשִׂיא לְכֻלָּם וְסָרָה
 קִנְיַת יְהוּדָה וְאַפְרַיִם, וְיִרְדַּ בְּנֵן
 בְּנוֵי מִן הַשָּׁמַיִם וְתִשָּׁיב שְׁבוֹת עִמָּךָ
 כְּבִרְאשׁוֹנָה וְיִזְכּוּ כָּל בְּנֵיךָ וּבְנוֹתֶיךָ
 לְתִשׁוּבָה שְׁלָמָה מִתּוֹךְ חִסְדְּךָ
 וְרַחֲמִים לְלֹא דִינִים לְלֹא צָרוֹת לְלֹא
 יִסּוּרִים כָּלֵל וְעֵקֶר, וְיִשְׁמַע שׁוֹפְרוֹ
 שֶׁל מִשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד לְקַבֵּץ הַגְּלוּיּוֹת
 וְלֵאסֹף הַנִּדְחִים וְתִפְתַּח אֶת
 הַקְּבֵרוֹת וְתִפְלִיא פְּלֵא שֶׁל תַּחֲתֵת
 הַמַּתִּים וְיִדְעוּ כָּל בְּשָׂר כִּי שֵׁם יְיָ
 נִקְרָא עַל בְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל, וְתִהְיֶה
 הַשָּׁנָה הַבָּאָה עָלֵינוּ לְטוֹבָה שְׁנָה
 מַעֲדָנָת וּמְמַתְקָת בְּכָל טוֹבָה וּבְרָכָה
 שְׁבַעֲוֹלָם כְּכָתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה
 עַבְדְּךָ אָדוֹן כָּל הַנְּבִיאִים: וְנִתְּתִי
 גִשְׁמִיכֶם בְּעֵתָם וְנִתְּנָה הָאָרֶץ
 יְבוּלָה וְעַץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פְּרִיו וְהִשְׁיג

